

למען יאריכון ימין...

התרגשתי מאוד לשמוע את דבריו היוצאים מן הלב של ידידנו הנגיד החסיד ר' יהושע הלוי וויינפעלד הי"ו, גבאי נאמן דקהילתנו, שאמר לפני מיטתו של אביו הרה"ח ר' יחיאל גרשון ב"ר ישראל אברהם הלוי ז"ל, שנפטר ביום שלישי פרשת אמור, ט"ו אייר, ואלו הם דבריו של ר' יהושע שיחי':

ברצוני לבקש מכל הציבור שנאספו כאן לחלוק את הכבוד האחרון לאבי מורי ז"ל, שלעילוי נשמת אבי ז"ל, יתחזק כל אחד ואחד **במצות כיבוד אב ואם** - אף אחד אינו יודע עד מתי תהא לו הזכיה והאפשרות לכבד את הוריו, כל אחד חושב שלעולם ועד יזכה לזכיה נעלית זו לקיים את המצוה הנשגבה של כיבוד אב ואם, ברם אנו רואים כאן, אדם צעיר ובריא נסתלק בחטף מרגע אחד למשנהו, הקב"ה קרא אותו אליו, ואינו כי לקח אותו אלקים, מי חשב והכין את עצמו לכך!

וממילא, כל אלו שיש להם ב"ה את האפשרות לקיים את המצוה הנשגבה הזו של כיבוד אב ואם, יקבלו על עצמם כעת לע"נ הנפטר, להתחזק במצוה זו ביתר שאת ויתר עוז...

לאחר הטרגדיה הנוראה שאירעה בל"ג בעומר באתרא קדישא מירון, כשלאדבון לבנו נסתלקו בחטף כמה וכמה בחורים, נערים, ואברכים צעירים רח"ל, התבוננתי שוב בדבריו הנוקבים של ר' יהושע הי"ו, ורעדה אחזתני! הדברים מקבלים משנה תוקף ויש להם משמעות אחרת לגמרי - כן! **אף אחד** אינו יודע עד מתי תהא לו ההזדמנות לקיים את המצוה של כיבוד אב ואם, וד"ל...

נאך די שווערע טרגדיה וואס איז פארגעקומען אין אתרא קדישא מירון דעם פאראנגענועם ל"ג בעומר, ווי עס זענען ליידער אומגעקומען עטלעכע בחורים, אינגעלעך, און יונגעלייט רח"ל, האב איך זיך נאך אמאל מתבונן געווען אין די מורא'דיגע ווערטער פון ר' יהושע הי"ו, און עס כאפט אן א ציטער! די ווערטער האבן גאר אן אנדער'ן באדייט - יא! מ'ווייסט קיין מאל נישט ווי לאנג מ'וועט האבן די געלעגנהייט מקיים צו זיין די מצוה פון כיבוד אב ואם, וד"ל...

בשבוע העעל"ט התקשר אלי הרב אהרן וואלקין שליט"א, מחשובי תושבי עירנו עיר התורה לייקווד, וסיפר לי סיפור נפלא, לא מה ששמע מאחרים, אלא סיפור אישי שבדידיה הוה עובדא, וכך סיפר:

יש לי בן - הבחור משה ניי"ו - הלומד בישיבת מיר בעיה"ק ירושלים. זמן מה קודם ל"ג בעומר, התקשר אלי בני, ואמר לי שאחד מידידי הקרובים, הבחור דוב שטיינמץ, קיבל כרטיס כניסה להיכנס למעמד ההדלקה של כ"ק מרן האדמו"ר מתולדות אהרן שליט"א כדי שיוכל לצקת שמן למדורת ההדלקה לכבוד התנא האלקי רשב"י, והבחור הזה ביקש מהמארגנים שהוא רוצה עוד כמה כרטיסים כדי להזמין גם את ידידי הקרובים שיבואו עמו לצקת שמן ולהשתתף במעמד ההדלקה הנשגבה, ואמר הבחור הזה לבני, שהוא נותן גם לו כרטיס, שיוכל לבוא עמו להשתתף במעמד ההדלקה ולצקת שמן, ובני שמח מאוד על כך, שיוכל לצקת שמן ולהשתתף במעמד ההדלקה עם רעיו וידידיו.

מספר ר' אהרן: כמה ימים קודם ל"ג בעומר התקשרתי לבני ואמרתי לו, היות וכבר כשנה ומחצה לא ביקרתי בארץ ישראל מחמת וירוס הקורונה, ולא הייתי אצל אבי הגאון רבי חיים וואלקין שליט"א משגיח ישיבת עטרת ישראל, לכן כעת שקיבלתי אישור לבקר בארץ ישראל, אני רוצה להגיע לארץ ישראל אי"ה בערב ל"ג בעומר ולנסוע לירושלים לבקר אצל אבי, ובשעות המאוחרות של הלילה ניסע למירון, ואח"כ נחזור לשבות בשבת בירושלים.

כשמע בני את התוכנית, אמר לי, שהגם שקיבל כרטיס לצקת שמן במעמד ההדלקה, וכבר סיכם עם ידידיו ורעיו להשתתף ביחד, וכמו כן שכרו דירה בצפת לשבות שם ביחד בשבת, אף על פי כן מחמת

מצות כיבוד אב, הוא מוותר על כל התוכניות שלו, והוא ימתין לי, ויצטרף עמי ללכת בכל אשר אלך. וכך הוה, הגעתי לא"י בערב ל"ג בעומר אחר הצהריים, ובני משה המתין לי, ונסענו יחד לאבי מורי שליט"א, שם שהינו כמה שעות, וגם שמענו "וועד" שמסר אבא להבחורים משיבתו, ורק בשעה מאוחרת בלילה יצאנו לכיוון מירון.

כשהגענו סמוך ונראה להר מירון, עצרו אותנו השוטרים ואמרו לנו שאנו יכולים להסתובב ולחזור לביתנו, כי אירעה רח"ל טרגדיה במירון וסגרו את כל ההר למבקרים, ואף אחד לא יכול להיכנס לשם.

מספר ר' אהרן: כמה שאני הייתי מיצר על כך, שאני כבר בארץ ישראל, ונוסע למירון, ואיני יכול אפילו להיכנס לומר קפיטל תהלים אחד ולכתוב קוויטל, אז בני משה היה יותר בצער ממני, כי הוא היה לו כרטיס לצקת שמן, וכבר סיכם עם כמה חברים להיות שם, וכעת אין לו לא הדלקה ולא תהלים בציון התנא האלקי רשב"י ולא כלום, אך ברירה אחרת לא הייתה לנו, והסתובבנו וחזרנו לירושלים כלעומת שבאנו, מתוך תקווה ואמנון שהכל לטובה.

ביום ששי בבוקר כשהגיעו השמועות המחירדות מאשר נעשה במירון לאזני בני משה, היה נסער עד עמקי נשמתו, ונעשה בשרו חידודין חידודין, למשמע הבשורה הנוראה והמחרידה, ששני רעיו וידידיו הקרובים שהיה אמור לעמוד עמם ביחד לצקת שמן במעמד ההדלקה - ה"ה הבחור דוב שטיינמץ ז"ל והבחור יוסף יצחק קאהן ז"ל - נסתלקו בחטף בטרגדיה הנוראה במירון רח"ל.

עמדנו ונהלים ומשתוממים לראות עין בעין איך שהגינה עלינו מצות כיבוד אב ואם הכפולה, הן הכיבוד אב שלי שנסעתי לבקר את אבי, והן הכיבוד אב של בני משה שוויתר על כל התוכניות שלו כדי לקיים מצות כיבוד אב ולהשתתף עמי בכל המסעות שלי אצל אבי והעליה למירון, ובזכות זה ניצלו חייו תודות לקל.

ממשיך ר' אהרן ואומר: אני חשבתי שאני נוסע לצורך אבי, אבל באמת נסעתי לצורך בני משה, להציל את חייו...

וכעת רק נותר לנו להתבונן לראות עין בעין במה שהתורה הבטיחה ואמרה (שמות כ', י"ב) "כבד את אביך ואת אמך למען יאריך ימך"...

בספר "בדידי הוה עובדא" (לידידי הרה"ג רבי שמואל דוד הכהן פרידמן שליט"א) הביא סיפור נפלא באחד שלא הכניס את אביו לביתו, כי הבן היה עשיר גדול, והאב הזקן היה לבוש בבלויי סחבות, ולא היה זה לכבודו של הבן שכן הולך אביו, ובמקום להכניסו לביתו ולהלבישו כראוי בחר להתעלם ממנו והיה הזקן דר וישן ברחובות קריה.

יום אחד אירע שהנכד - ילד קטן (בנו של הבן העשיר) - ראה את סבו בחורף יושב בלא בגד טוב ורועד מקור, בא הבן וסיפר זאת לאביו שיש לדאוג לסבא לבגד ראוי, אמר לו האב "עלה לעלייה שבקומה השניה, יש שם בגד ישן הורידהו ותביאהו לסבא".

הבן עלה לעלייה והתעכב שם זמן רב, והאב התפלא על הדבר, ובראות האב שבנו משתהה זמן רב, קרא לבנו ושאל, בני, מדוע אתה לא יורד, אמר לו הבן, התעכבתי כי חתכתי את הבגד לשני חלקים, אחד לסבא, ואחד לך - כשאתה תהיה זקן - שאז אזרוק אותך מהבית כמו שעשית לאביך, ובימות החורף אשלח לך את חצי הבגד הזה...

האב חרד מאד לשמוע את דברי הילד, והבין את הרמז - שכאשר עשה כן יעשה לו - ולכן התבונן במעשיו שאין ראויין הן, והלך להביא את אביו והלבישו כראוי וכיאות ונתן לו בביתו חדר יפה.

והנה, איך שאדם נוהג עם אביו, כך יראו בניו וילמדו מדרכיו - אם אינו יודע להיזהר בכבודם, עתידים בניו לנהוג כן עמו, ומדה טובה מרובה שאם נוהג בכבוד הוריו כראוי, אזי גם בניו ינהגו עמו בכבוד הראוי.

לע"נ הארבעים וחמשה נפשות שנאספו ל"ע בטרגדיה במירון, ל"ג בעומר תשפ"א

ת.נ.צ.ב.ה

